„ARHITECTUL" BOULOGNE ȘI NOUA SA CONSTRUCȚIE

SELECȚIONERUL ECHIPEI FRANȚEI (PE CARE O VOM VEDEA ÎN PRIMAVARA LA BUCUREȘTI) DESPRE PLUSURILE ȘI MINUSURILE ELEVILOR LUI

Fotbalul francez a strălucit pe firmamentul mondial doar un sezon : anul de grație 1958, cînd a ocupat locul III la ediția campionatului mondial disputată atunci în **Suedia**. Anul acela, avea să fie startul individual al unui mare fotbalist (**Pele**) de cursă lungă și în același timp cursa de sprint a unei mari echipe (Franța sub conducerea regretatului **Paul Nicolas**) trădată ulterior de dispariția în bloc a unei pleiade fericite de fotbaliști numiți **Kopa, Piantoni, Fontaine, Marche** etc. Așadar, fotbalul francez avea de plătit o datorie soccerului internațional, pe care n-a onorat-o nici pînă în ziua de azi. Și azi, mai mult ca oricînd în trecut, speranțele s-au regrupat în jurul reputatului tehnician **Georges Boulogne**.

Să-i ascultăm opiniile (împărtășite în paginile revistei „France Football") **cu atît mai mult cu cît la 8 aprilie, anul viitor, vom înfrunta naționala Franței la București, după trei partide disputate anterior în fieful ei.**

Georges Boulogne face o amplă retrospectivă valorică a fotbalului francez, împărțindu-l pe decade, defalcîndu-l apoi pe ani, demonstrînd în final, cu argumente strict statistice, că excepțind ediția suedeză a C.M., echipa **Franței** a marcat cei mai buni coeficienți de productivitate în sezoanele 1969 — 70 și 1970—71. Este acest salt o conjunctură întîmplătoare sau fructul unor strădanii sistematice ? **Boulogne** apreciază că noua politică în fotbalul francez, inițiată prin 1965—66, a început să dea roade. Ea a constat în **reorganizarea calitativă a muncii cu juniorii, în alcătuirea unei echipe de tineret formată din elemente dinamice și ambițioase. În sfîrșit, al treilea stadiu al noii concepții naționale în fotbal, l-a constituit atragerea cu precădere a jucătorilor tehnici în reprezentativă**, care să dea un stil specific de joc. Și în aceste condiții, turneul din **America de Sud** efectuat în vara aceasta n-a constituit decît un prilej de a cristaliza formula de echipă. Responsabilul echipei naționale nu consideră însă drumul încheiat. Echipa **Franței** este angrenată în **„Campionatul Europei"** unde o așteaptă meciuri importante și dificile. Rezultatele vor confirma dacă ideea de a alcătui naționala cu jucătorii de tehnică impresionantă este cea mai viabilă. Partizan declarat al acestei concepții **Boulogne** va intra în focul întrecerilor cu o selecționată care exprimă de fapt mentalitatea antrenorului ei.

Omul de la cîrma fotbalului francez împărtășește în continuare cîteva idei care pot depăși oricînd cadrul strict al fotbalului francez. El face aprecieri despre **importanța cantonamentelor echipei naționale, le găsește utile, chiar indispensabile, cu condiția ca ele să nu aibă durată exagerată și program monoton**. A nu se pierde contactul între jucători i se pare un lucru esențial și această nevoie de contact trebuie să devină nu o obligație ci o necesitate pentru jucători. Jucătorii trebuie să fie **prieteni între ei** și mobilizați de interese comune. Promovați dintr-un lot de perspectivă, acum cîțiva ani în urmă, jucătorii au devenit prieteni și la reunirile lotului înaintea confruntărilor internaționale ei vin bucuroși să se regăsească.

I s-a reproșat lui **Boulogne**, la un moment dat, de a conserva aceași oameni sub culorile naționale. Și el a răspuns că **nu vede rostul unor schimbări, atîta timp cît rezultatele sînt satisfăcătoare.** I s-a mai reproșat lui **Boulogne** că schimbarea recentă de club efectuată de mulți internaționali, chiar sub ochii săi, ar putea fi dăunătoare. Și **Boulogne** a avut și aici un răspuns : **„Acest lucru nu mă îngrijorează peste măsură. Schimbarea de mediu poate frîna evoluția unui jucător, dar băieților mei le-am insuflat un moraj de fier. Problema mai prezintă și alt aspect pozitiv din care „tricolorii" vor trage beneficii : un public nou, o echipă nouă, o ambianță necunoscută te poți stimula".**

Și tot **Boulogne** a fost pus în fața unei întrebări neliniștitoare : dacă obligațiile de club ale lui **Olimpique Marseille** pe scheletul căreia este alcătuită națională, nu va împieta asupra randamentului reprezentativei ? Răspunsul a fost elegant dar și imperativ : **„Eu înțeleg dificultățile și exigențele cluburilor și caut să le ajut. Dar interesele echipei naționale sînt deasupra pretențiilor lor și în acest sens s-a instaurat un protocol clar, că sprijinul va fi reciproc".**

Interviul a avut un final mai concret : **Boulogne** și-a mărturisit încrederea că este posibilă cîștigarea grupei în **„Campionatul Europei"**, mai ales acum, după excelentul 3—1 cu **Norvegia** în deplasare, manifestînd o circumspecție justificată pentru confruntarea cu echipa **Ungariei**. El a încheiat astfel : **„Ultimele șase luni echipa Franței s-a comportat excelent. Obiectivul nostru imediat este cîștigarea seriei. Le repet mereu jucătorilor mei : succesele de azi nu trebuie să ne adoarmă exigența, trebuie să muncim în continuare, cu ambiție, cu încredere și calm". (L.C.)**

DIN FOTBALUL PROFESIONIST

CONCLUZIILE LUI SIVORI

Altă dramă, pe lîngă cele multe, din lumea fotbalului profesionist, aceea a lui **Omar Sivori**, celebrul fost internațional argentinian. Angajat, un timp, de clubul **Rosario Central**, el s-a văzut concediat de conducerea acestuia în vreme ce se afla la **C.M.** din **Mexic** ; după multe luni de așteptare și de căutare, el a găsit, în sfîrșit, alt angajament, la **Estudiantes la Plata**. Dar și de aici a trebuit să plece pentru că echipa nu a scos rezultate imediate. **„Am vrut să schimb structural jocul echipei pentru că devenise demodat, nu prezenta nici un fel de perspective. Dar nimeni n-a vrut să-mi acorde timp și răbdare. Aveau nevoie de victorii, de victorii imediate. Și a trebuit să plec. Legea junglei operează în cluburile argentiniene...",** conchide, cu amărăciune, **Sivori** care a fost nevoit să accepte pînă la urmă postul de antrenor de juniori la clubul italian Napoli.

DISCIPLINĂ ?

Convocat de către antrenorul **Eriksson** pentru meciul cu reprezentativa **Austriei**, internaționalul suedez **Kindvall** nici n-a găsit de cuviință să anunțe indisponibilitatea lui ; nu s-a prezentat nici la antrenamentele dinainte de joc și, după solicitarea federației, nici la partidă. Ceea ce l-a făcut pe **Eriksson** să declare : **„Indiferent dacă era sau nu în formă, Kindvall avea datoria să se prezinte la convocarea lotului. Sînt curios dacă federația va lua vreo măsură, față de raportul pe care i l-am prezentat. Dar tare mi-e teamă că, așa cum a mai procedat în numeroase ocazii, va trece cu vederea și această situație de gravă indisciplină. Cu astfel de moravuri, poți să mai conduci în bune condiții o echipă națională ?".** Acestea au fost declarațiile lui **Eriksson** după incidentul Kindvall.

OCUPAȚIILE OFICIALULUI PORTUGHEZ

Un membru al conducerii clubului, **Vittoria Setubal** a fost arestat și deferit justiției pentru că a participat la o mare contrabandă de pietre prețioase. El a căutat să introducă frauduios **în Coreea de Sud** diamante și briliante în valoare de 370 000 dolari. Presa din **Lisabona** comentează pe larg acest caz, iar federația de fotbal a publicat un comunicat prin care oficialul în cauză este suspendat pe viață din sport. În același timp, se arată că se va proceda cu severitate față de asemenea fapte ilegale, **mai cu seamă că s-au mai înregistrat destule situații de abateri de la prevederile legilor.** Ceea ce, adăugăm noi, nu este deloc o noutate pentru moravurile din lumea fotbalului profesionist.

Profil

SPENCER, JUCĂTORUL CARE SE TEME DE PENALTIURI

● 300 DE GOLURI LA ACTIV — NICI UNUL DIN LOVITURĂ DE PEDEAPSĂ ● CONSUL AL ECUADORULUI LA MONTEVIDEO ● EROUL UNUI ROMAN DE MARE SUCCES

Poate că niciodată, de la înființare, **„Coppa Libertadores de America"** n-a cunoscut o mai mare surpriză decît cea înregistrată în cadrul ultimei ediții, cînd **Estudiantes la Plata**, de trei ori cîștigătoare a acestei competiții, a pierdut pe teren propriu în fața modestei echipe ecuadoriene **Barcellona Guayaquil**. „Eroul" meciului a fost jucătorul de culoare **Alberto Spencer** pe care cititorii au avut prilejul să-l cunoască cu ocazia unor reportaje din revista noastră, pe vremea cînd el încă mai juca la **Penarol Montevideo**. Pentru că la echipa uruguayană, **Spencer** a jucat timp de 11 ani fiind golgeterul ei absolut cu 350 goluri înscrise în aproximativ 500 de meciuri în care a apărat culorile galben-negru.

Același titlu neoficial îl deține jucătorul de culoare și în cadrul **„Coppei Libertadores"** în cadrul căreia are la activ nu mai puțin de 53 goluri înscrise. Din acest punct de vedere, al eficacității, cazul său prezintă o particularitate puțin comună, unică chiar : din totalul golurilor înscrise de el de-a lungul carierei, niciunul n-a fost realizat din lovituri de la 11 m pentru că... niciodată n-a executat asemenea lovituri ! Cu o singură excepție : în cursul unui meci între reprezentativa țării sale și **Costarica**. Aceasta din urmă conducea cu 2—1 și, cu 30 secunde înainte de final, **Spencer** a executat un 11 m. pe care l-a ratat. De atunci, nu și-a mai asumat niciodată această răspundere.

Cînd vorbește despre calitățile sale de golgeter, Spencer spune : **„Mi-a plăcut întotdeauna să joc în apropierea porții adverse pentru că fiind plasat altfel este greu să marchezi. Acum, la Barcellona, jocul meu a suferit modificări pentru că am venit de la Penarol cu un renume și vreau să mi-l apăr. Mai ales că toată lumea, colegi, de echipă, antrenori, public așteaptă totul de la mine. De aceea alerg mai mult ca niciodată".**

Alberto Spencer nu mai este un jucător tînăr. El are 33 ani și un cămin întemeiat, care nu de mult a fost înveselit de venirea pe lume a celui de-al treilea copil. Ca o recunoaștere a meritelor sportive și a capacității sale, guvernul ecuadorian i-a încredințat din primăvara acestui an, misiunea de consul la **Montevideo** de care se achită în modul cel mai onorabil. Iar la sfîrșitul fiecărei săptămîni el ia avionul care-l duce în țara sa unde, pentru cîteva ore, își schimbă calitatea de diplomat în cea de jucător al echipei de fotbal Barcellona, în care este la fel de apreciat. De altfel, enorma popularitate de care se bucură l-a îndemnat pe un cunoscut scriitor din **Montevideo** să-l aleagă drept erou al unuia din ultimele sale romane care a cunoscut un succes de public puțin comun.

Prin dubla sa activitate, de sportiv și de diplomat, **Alberto Spencer** este un exemplu poate unic în felul său. Și sportivii din țara lui se mîndresc cu el. **(L. T.).**

FOTBAL SUB SOARELE TUNISIEI

În luna august, soarele african se suportă greu de către cei veniți din Europa sau de pe alte continente cu climă temperată. V-o spune unul care a avut șansa de a trece cu bine peste cele 47 de grade la umbră, cît s-a înregistrat la un moment dat, în sud, la Tozeur !...

Văzînd în Tunis două mari stadioane, trecînd prin Sfax sau Monastir — unde terenurile devin neîncăpătoare în zilele cu meciuri — m-am întrebat, firește, cînd se pot organiza întîlniri aici. Pentru că, judecînd după atmosfera discuțiilor de la cafenea, cît și după cronicile din ziare, partidele de fotbal stîrnesc pasiuni puternice. Poate chiar prea mari....Afirmația se susține mai ales dacă avem în vedere finala cupei dintre „Club Sportif Sfaxien" și „Esperance" finală încheiată cu o încăierare de pomină. Ore întregi, poliția n-a putut restabili ordinea, ore întregi zona din imediata apropiere a stadionului arăta ca un cîmp de bătălie. Motivele ? Arbitrajul, presupuse manevre din culise, pasiunile aprinse.

În această toamnă, campionatul Tunisiei va intra în cea de-a 15-a ediție. Pînă acum, cele mai bune performanțe le-au obținut „Stade Tunisien", „Espérance", Etoile Sportif du Sahel" (trei titluri), „Club Africain" și „Club Sportif Sfaxien" (de două ori campioane) S. R. Sports" (1 titlu). Campioana absolută a victoriilor de-a lungul edițiilor este fără îndoială „Stade Tunisien", deținătoare a unui palmares cu 163 de meciuri cîștigate.

La capitolul „curiozități" am putea înscrie scorul înregistrat în 1965 în partida CAB-ENAM....9—1. Cele mai multe goluri într-un singur meci au fost marcate în 1959, cu prilejul meciului Est—Sud 8—3, iar etapa cea mai fructuoasă (cu 7 meciuri) a avut loc în 1953, cînd s-au înscris 32 de goluri. Cît privește pe „campioana" golurilor încasate, ea este U.S. Olympique, care în 1958 a primit 76 de goluri !

Echipa națională, antrenată de Ameur Hizem, are în componență o serie de fotbaliști talentați, care se remarcă mai ales prin finețe tehnică și înclinație spre jocul spectaculos. Cred de altfel că la ora actuală aceasta este principala caracteristică a fotbalului african. Majoritatea comentatorilor cred că în această toamnă, odată cu desfășurarea turneului final al „Cupei Națiunilor Africane" se va putea sonda cu exactitate potențialul fotbalistic al continentului negru în vederea participării cu succes la confruntări de amploare.

Scriam ceva mai sus despre incidentul petrecut la finala „Cupei Tunisiei". Ei bine, s-ar putea spune că el a avut și unele consecințe fericite. Astfel, după îndelungate consultări, federația de fotbal a publicat o decizie extrem de valabilă, cu învățăminte chiar pentru alte federații (! !). Iată cum arată „lista neagră" a infracțiunilor care se pedepsesc imediat. Pentru atitudine ireverențioasă (gesturi indecente) vinovatul se pedepsește cu 3 etape suspendare. Insultele adresate adversarului se „răsplătesc" cu 4 etape. Insultarea arbitrului — fapt foarte grav — aduce o sancțiune de 6 etape. Interesant că pe același plan este pusă ignorarea publicului de către jucător, aducîndu-i acestuia scoaterea din competiție tot pe 6 etape. În rest, joc brutal — 4 etape ; joc dur, fără accidentare — 1 etapă ; agresiune — 6 etape ; agresiune împotriva publicului sau arbitrului — îndepărtarea din viața sportivă. De notat că, în cazul unei recidive pe parcursul aceluiași sezon, vinovatul va suporta pedeapsa dublă !

Acest cod al comportării jucătorului de fotbal are marea calitate că nu lasă loc echivocului, că numește clar sancțiunile și faptele. Din păcate, acest cod nu prevede nimic în aceea ce privește relațiile antrenor — jucător ! Cine știe, poate un bine intenționat se va inspira și la noi din aceste prevederi, adăugîndu-i paragrafele care lipsesc. Poate.....

ARISTIDE BUHOIU